

12

PROTOKÓŁ

20

40

Wzmocze, dnia 4 maja 1940 r. Sędzia
 , działając na zasadzie Dekretu z dnia 10 XI. 1945 r.
 (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 293) o Głównej Komisji i Okręgowych Komisjach
 Badania Zbrodni niemieckich w Polsce, jako członek Głównej Komisji, prze-
 słuchał w trybie art. 255 w związku z art. 107, 115, 104, 110 Kodeksu Postępo-
 wania Karnego niżej wymienioną osobę, która zeznała co następuje:

Nazywam się

Wanda Baginska z d. Kotowka
 24. II. 1910, w Sokraczynie
 dozorczyni domu
 Spacerowe 12 nr 17

wybuch powstania warszawskiego 1944 roku zosta-
 łam w domu przy ul. Spacerowej 12. Dom ten
 był cichym miasteczkiem, gdyż Niemcy, którzy go zajmo-
 wali, wyprowadzili się na dwa tygodnie przed
 wybuchem powstania. Do dnia 28-go sierpnia
 w domu naszym było spokojnie. Ludność z
 innych domów ul. Stencowej, które Niemcy prze-
 lili, czy określali, przenosiła się do naszego
 mieszkaniowego domu. Dnia 28-go sierpnia,
 przyszli do nas Niemcy z ul. Sucha. Keroli
 uszytkim wychodzić. Prowadzili nas wraz
 z ludnością z domu Nr 18 przy ul. Spacerowej
 i z niektórych domów ul. Stencowej w dół
 do Parku Tarasowskiego, parkiem do Agry-
 Koli, Agrykole do Sucha, przez Plac III-go do
Czerwonego Krzyża przy ul. Rekowski, gdzie
 przenocowaliśmy. Na ulicy Sucha nie oddis-
 lili mężczyzn od kobiet. Wszyscy razem zosta-

Wielkim następstwa dnia przeprowadzi na
dworze Zachodni, a stamtąd przewieziono
Pruskowe, skąd wywieziono nas do Niemiec.

O takich zbrodniach dokonanych przez Niem-
ców w czasie powstania nie możemy teraz nie
mówić.

Mówię, że Niemcy w całej Polsce brali lud
z ul. Stawki.

Na tym protokół zakończono i odejście.

Wanda Boguska Teresa Wolf